

Wat valt er allemaal niet te zien op sportgebied. Zet maar eens op een rijtje wat er de afgelopen maanden allemaal te zien was aan grote sportevents. We hadden bijvoorbeeld:

Het Europese voetbalkampioenschap en tennis op o.a. Wimbledon; daarna de Tour de France, spectaculair met de nodige valpartijen en klimmen in de bergen en nu weer de Olympische Spelen. Daarnaast ook nog de nodige F1-autoraces.

Een geweldig scala aan gebeurtenissen en we zijn nog niet klaar.

Je merkt het ook als Nederlanders meedoen. Niet alleen versierde straten, vlaggetjes en de nodige Oranjeshirtjes en hoedjes, maar ook de toeschouwers die zich laten horen. Soms zie je complete 'muren' van Oranjetoeschouwers en soms een verdwaalde Oranjesupporter. Horen doen we ze wel. Een ander fenomeen is het 'Holland Huis'; een ingericht 'huis' op de Olympische Spelen, waar de Nederlandse deelnemers bewonderd en toegezongen kunnen worden en ze kunnen zelfs worden aangeraakt door het publiek. Dat doen we maar al te graag, want ze zijn 'van ons' geworden!

We zijn ineens verenigd, tenzij je niet echt van sport houdt, maar toch.....op dat moment zijn we 'strijders' en voelen we ons nauw verbonden met de sporters. Dit verbonden voelen is nog veel groter als de atleten prijzen behalen.

Een verbondenheid, die we eigenlijk voortdurend zoeken en waar ik regelmatig over geschreven heb. Vreemd maar waar; sommige dingen verbinden ons, maar daarna worden we ineens weer wakker en vervallen we in onze oude gewoontes, die niet altijd even prettig zijn!

Desalniettemin; er komen nog meer grote evenementen aan en deze keer in Den Haag.

Wat dacht u van de damestour; de Tour de France femmes. Je kunt het haast niet missen. Overal 'gele-trui'-borden aan lantaarnpalen en 154 vlaggen wapperend op de Lozerlaan. 154, omdat dit het aantal is van de deelnemende dames. Een grote gebeurtenis, temeer daar een etappe voor de eerste keer buiten Frankrijk plaatsvindt en de finish in Kijkduin (Loosduinen) plaatsvindt. De eerste etappe start in Rotterdam.

Het Loosduinse museum heeft over 'Wielrijders van weleer' een mooie tentoonstelling ingericht. Een Loosduinse wielrijdster, Mien van Bree, is zelfs afgebeeld op grote borden; te vinden o.a. in het stadshuis. Zij was de eerste Nederlandse wereldkampioen op de weg in de jaren '38-'39. We hebben zelfs een mooie Mien van Bree-fietsroute gemaakt.

Als dit voorbij is hebben we ook nog de Europese kampioenschappen beachvolleybal in Scheveningen. Ook een mooie gebeurtenis waar dames- en herenteams strijden om de titel.

Zoals u ziet; veel sportactiviteiten. Gelukkig maar, omdat we ook zeggen, dat sport een goede voorbeeldfunctie heeft. Bewegen is gezond en het kan leiden tot gaan sporten in clubverband. Natuurlijk kun je op eigen tempo sporten, maar in beweging blijven, mits dit kan, is gezond. Dit geldt voor iedereen.

Ondanks dat geleerden vroeger schreven, dat hardrijden op de fiets voor vrouwen ongezond was, totaal fysiek ongeschikt en ze moesten eigenlijk iets anders doen!

De wereld op zijn kop; hoe vreemd, maar sportverbredering blijft belangrijk.....

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen

